

Jeden student se zeptal na termín porodu, a když doktorka zaváhala, automaticky jsem se vložila do konverzace se správnou odpovědí. Doktorka byla překvapená, že jsem rozuměla, vypadala i trochu polekaně.

I studenti byli lehce zaskočení, že ten stojan na dítě, kterému se pod tričkem zřetelně rýsují kojící vložky do podprsenky, na oteklých nohou má stahovací punčochy, hlava a vlasy odpovídají člověku, co se měsíc nepodíval pořádně do zrcadla a co má výraz na vývojové fázi nula (tj. naprosté odpojení od reálného světa), mluví stejnou řečí.

Nejvíc jsem byla překvapená já.

Naučila jsem se nepřemýšlet a teď mě tu můj vlastní mozek zrazuje a zahajuje něco jako činnost. Takže budu večer zase brečet?

Ale bude to dobré. Sofie je fakt děsně šikovná a říkála to přece dnes i doktorka, jaký je to úspěch! Co jsem pořád s ní, jde ve všech ohledech hrozně nahoru, dokonce i experimentujeme s kojením. Ještě tu jednu poslední operaci a pak už bude všechno určitě úplně v pořádku. Určitě.

Navíc dnes to vypadalo za okny tak krásně.

Duben 2023 (4 roky, 1 měsíc)

Stojím v kuchyni u okna, v ruce čerstvě uvařenou kávu. Ještě je horká, ale už ochutnávám, bažím po tom voňavém nápoji hebkém po plnotučném mléce. Je to taková moje forma diety – úplně klidně jsem si tam mohla dát smetanu, dva cukry a do ruky čokoládu. Ale mám jen kafe s mlíkem a k tomu kus buchtu od babičky, to je v tomhle porovnání skoro racio snídaně. Můžu na sebe být pyšná.

Ale ještě se nevracím ke stolu, v kuchyni je klid, nikdo se po mně neshání, kde jsem tak dlouho, celou minutu až dvě, ještě se tu budu chvílku zašívát a kochat se. Na teploměru jen pár stupňů nad nulou. Ráno je jasné, slunce je ještě nízko, ale rozlévá se po zahradě a odráží se od kapek rosy. A na rohu trávníku, hned za pergolou, co nejbliž to šlo ke kuchyňskému oknu, kvetou moje narcisy.

Zasadila jsem pět cibulek a vyrostl mi trs vysokých křehkých listů, mezi nimi tři žluté květy. Vykvetly hodně brzy. V porovnání se sousedními zahrádkami bych řekla, že se květy otevřely tak dva týdny před termínem. Už tolikrát je znovu zasněžilo a mráz se vrací skoro každou noc, aby je pomačkal a položil k zemi. Každé ráno je pozoruji, žluté svěšené hlavičky, jak jeden květ po druhém postupně znovu narovnává stonek a otevírá se hřejivému

